

בחירת אהרון לכהן גדול – לפרשת תצוה

בפרשתנו אנו קוראים על בחירת אהרון לתפקיד החשוב והנכבד - **הכהן הגדול**. לא היתה זו בחירה "דמוקרטית", העם לא נשאל האם הוא רוצה בו לכהונה בשליחות המרוממת. גם אהרון לא התבקש לחוות דעה האם חפץ במשרה זו. הקב"ה בחר באהרון לאחר שראה בו הדמות הראויה למלא את משימה זו בצורה הטובה ביותר.

מתוך בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

הקב"ה אומר למשה רבנו: "וְאַתָּה הִקְרַב אֶלַיִךְ אֶת אֶהֱרֹן אָחִיךָ וְאֶת בְּנָיו אִתּוֹ **מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֵנוּ לִי**" (שמות כח, א). לבחירה לא קדמו פריימריז וגם לא משאל עם, אלא החלטה של הקב"ה, כשהתנאי הראשון לבחירה הוא **'מתוך בְּנֵי יִשְׂרָאֵל'**.

לא כל צדיק חי **בתוך** בני ישראל, יש שחיים לעצמם בבדידות ואינם מעורבים בנעשה בציבור. לעומתם, יש צדיקים שחיים 'בתוך בני ישראל' ומעורבים בנעשה ודואגים להם לכל צרותיהם. תנאי בסיסי למינוי אדם למשרה ציבורית, שידאג לציבור, שיהיה לו אכפת מהם. אם הוא חי לעצמו ואינו מתעניין בנעשה בצרכי הכלל, אין הוא יכול לקבל שררה ומינוי להיות ראש בבני ישראל. **אהרון חי 'בתוך בני ישראל' ואינו חי בבדידות לעצמו, וניתן היה למנותו על הציבור.**

וְאַתָּה הִקְרַב אֶלַיִךְ אֶת אֶהֱרֹן אָחִיךָ

למינויו של אהרון לתפקיד הנעלה היתה סיבה נוספת. הכהן הגדול הוא האדם הרוחני ביותר בעם ישראל. עליו מוטלת האחריות לשאול באורים ותומים בעת הצורך. הוא היחיד שנכנס למקום הקדוש ביותר – קודש הקדשים ביום הקדוש ביותר, ביום הכיפורים, וביום זה כל העבודות בבית המקדש נעשות רק על ידו. הכהן הגדול, כשליח הציבור, ביקש מחילה לעוונות עם ישראל. **תפקידו להיות האמצעי שמחבר ומקשר בין האדם לבוראו.**

כשרצה הקב"ה לבחור אדם הראוי למלא תפקיד נכבד שכזה, אך טבעי שבחר באהרון, שהיה בעל לב טוב, עזר לכל אדם ללא שיקול אישי או מחשבה זרה אחרת.

בבואו לציין את דמות המנהיג הראוי לחנך, קבע הלל נשיא ישראל: "הִנְיִי מִתְּלַמְּיָדָיו שֶׁל אֶהֱרֹן, אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה" (משנה אבות פ"א מ"ב).

אהרון לא רק אהב את השלום, אלא **רדף** אחריו בכל הזדמנות ומקום כדי להשיגו וכדי להשכין שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, כפי שמצינו תיאור מפורט על הנהגתו המיוחדת: "וכן שני בני אדם שעשו מריבה זה עם זה. הלך אהרון וישב לו אצל אחד מהם ואמר לו: בני, ראה חברך מהו אומר, מטर्फ את לבו וקורע את בגדיו, אומר: אוי לי, היאך אשא את עיני ואראה את חברי. בושתי הימנו

שאני הוא שסרחתני עליו. הוא יושב אצלו עד שמסיר קנאה מליבו והולך אהרן ויושב לו אצל האחר, ואמר לו: בני ראה חברך מהו אומר, מטורף את לבו וקורע את בגדיו ואומר: אוי לי, היאך אשא את עיני ואראה את חברי בושתי הימנו שאני הוא שסרחתני עליו. הוא יושב אצלו עד שמסיר קנאה מלבו. וכשנפגשו זה בזה גפפו ונשקו זה לזה. לכך נאמר 'וַיִּכְּפוּ אֶת אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל' (במדבר כ, כט)"

לפי זה יובן, מדוע כשהקב"ה פונה למשה בהוראה לבחור את אהרון, אין הוא אומר לו "בחר את אהרון", אלא מורה לו: "הקרב אליך את אהרון" כיוון שרק אדם כאהרון ייצוק לתפקידו תוכן של שלום אמיתי בין אדם לחברו.

לתגובות – office@shaalti.co.il

הכותב: הרב חגי ולוסקי – מרצה ומחבר סדרת הספרים 'תורתך שאלתי' על התורה, 'כי ישאלך' – על הגדה של פסח, 'מה שאלתך' – על מגילת אסתר.

לחומרים יפים על חג הפורים, ניתן להיכנס בקישור

<https://did.li/2bqaa>

לרעיונות יפים על פרשת תצוה, ניתן להיכנס בקישור

<https://did.li/K1Xw5>

לעיון והורדת גליון תורתך שאלתי לפרשת תצוה ניתן בכתובת

<https://shaalti.co.il/?p=7692>